

1η Απριλίου 1955

Η πρώτη Απριλίου είναι για μας τους Έλληνες της Κύπρου η πιο μεγάλη εθνική γιορτή. Τη μέρα αυτή πριν 65 χρόνια, το 1955, οι Έλληνες της Κύπρου ξεκίνησαν τον αγώνα τους για τη λευτεριά του νησιού μας. Πολλές φορές οι Κύπριοι ζήτησαν από τους Άγγλους κυβερνήτες του νησιού να τους δώσουν τη λευτεριά τους. Οι Άγγλοι όμως έλεγαν “όχι”. “Ήθελαν να μείνει η Κύπρος για πάντα αποικία τους.

Τότε οι Έλληνες της Κύπρου αποφάσισαν να πάρουν τη λευτεριά τους με το σπαθί τους, με τα όπλα, όπως έκαναν και οι Έλληνες το 1821. Αρχηγοί του απελευθερωτικού αγώνα ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος ο Γ΄ και ο στρατηγός Γεώργιος Γρίβας - Διγενής. Ίδρυσαν τη μυστική οργάνωση Ε.Ο.Κ.Α. Τα παλικάρια της Ε.Ο.Κ.Α. μαζευαν όπλα, έφτιαχναν κρησφύγετα, μάθαιναν να πολεμούν.

Όταν όλα ήταν έτοιμα, δόθηκε το σύνθημα για να ξεκινήσει ο μεγάλος αγώνας. Τα ξημερώματα της 1ης του Απρίλη 1955, ο κόσμος ξύπνησε από τις εκρήξεις των βομβών. Οι λεβέντες της Ε.Ο.Κ.Α. ξεκινούσαν το δύσκολο δρόμο για τη λευτεριά της Κύπρου μας.

Οι Άγγλοι είχαν πολλά όπλα και καλά γυμνασμένο στρατό. Οι αγωνιστές μας ήταν σχεδόν άοπλοι. Είχαν όμως θάρρος και πίστη στο σκοπό του αγώνα μας. Πολεμούσαν για τη λευτεριά του τόπου τους. Αντίθετα, οι Άγγλοι πολεμούσαν για να κρατήσουν σκλαβωμένο έναν περήφανο λαό.

Όσο περνούσε ο καιρός, ο αγώνας φούντωνε παντού. Στις πόλεις, στα χωριά, στα βουνά και στους κάμπους. Τα παλικάρια μας έστηναν ενέδρες στους Άγγλους στρατιώτες. Ανατίνασσαν με βόμβες τ' αυτοκίνητά τους. Στα βουνά γίνονταν σκληρές μάχες. Στις πόλεις οι μαθητές οργάνωναν διαδηλώσεις.

Οι Άγγλοι προσπάθησαν να σταματήσουν με κάθε τρόπο τον αγώνα της Ε.Ο.Κ.Α. Έκαμαν κρατητήρια στην Πύλα, την Κοκκινοτριμιθιά και αλλού. Μέσα σ' αυτά έκλεισαν πολλούς αγωνιστές. Σ' αυτούς τους χώρους έγιναν πολλά απάνθρωπα

βασανιστήρια εις βάρος Κυπρίων αγωνιστών. Αρκετοί καταδικάστηκαν σε πολύχρονες φυλακίσεις και μερικοί απαγχονίστηκαν, όπως ο Καραολής, ο Πατάτσος, ο Παλληκαρίδης και άλλοι.

Στα χωριά και στις πόλεις έβαζαν τους κατοίκους “κέρφιου”. Για μέρες ολόκληρες δεν επέτρεπαν σε κανένα να βγει έξω από το σπίτι του. Παντού έκαναν μπλόκα και κτυπούσαν με τα ρόπαλα όσους έβρισκαν μπροστά τους.

Παρ’ όλα αυτά δεν κατάφεραν τίποτε. Οι αγωνιστές πολεμούσαν με μεγαλύτερο πείσμα. Δεν παραδίνονταν. Προτιμούσαν να πεθάνουν παρά να πέσουν ζωντανοί στα χέρια των κατακτητών.

Στο Λιοπέτρι, τέσσερα παλικάρια, ο Σαμάρας, ο Πίπτας, ο Παπακυριακού και ο Κάρυος περικυκλώνονται σ’ έναν αχυρώνα. Πολεμούν, πέφτουν νεκροί μα δεν παραδίνονται.

Στο Μαχαιρά, ο Γρηγόρης Αυξεντίου πολεμά για πολλές ώρες τους Άγγλους και γίνεται θυσία στο βωμό της λευτεριάς.

Μάρκος Δράκος, Μούσκος, Παρίδης, Γιάλλουρος, Ροτσιδης και τόσοι άλλοι έδωσαν τη ζωή τους για τη λευτεριά μας. Το “**Μολών Λαβέ**” του Λεωνίδα ξαναζωντάνεψε στο Μαχαιρά και το “Χάνι της Γραβιάς” δοξάστηκε στον Αχυρώνα του Λιοπετρίου.

Πολέμησαν γενναία οι αγωνιστές της Ε.Ο.Κ.Α. και πολλοί έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για την πατρίδα μας. Η θυσία τους όμως δεν πήγε χαμένη. Το 1960 η Κύπρος ανακηρύχτηκε ανεξάρτητο κράτος.

Εμείς, οι σημερινοί Έλληνες της Κύπρου, κάθε 1η του Απρίλη πρέπει να θυμούμαστε τα παλικάρια της Ε.Ο.Κ.Α. Μα πιο πολύ όσους έδωσαν τη ζωή τους στο μεγάλο εκείνο αγώνα. Να τους τιμούμε και να τους έχουμε παράδειγμα στον αγώνα που σήμερα διεξάγει η πατρίδα μας. Γιατί έτσι μόνο θα μπορέσουμε να διώξουμε από τον τόπο μας το βάρβαρο Τούρκο κατακτητή, που για χρόνια καταπατά τα ιερά χώματά μας.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Απαντώ ολοκληρωμένα στο πετράδιο των Ελληνικών:

1. Πότε άρχισε ο αγώνας των Κυπρίων; Ποιοι ήταν οι αρχηγοί τους;
2. Ποιος ήταν ο σκοπός του αγώνα;
3. Πότε η Κύπρος ανακηρύχθηκε ανεξάρτητο κράτος; Ποιος ήταν ο πρώτος πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας;
4. Με ποιους τρόπους οι Άγγλοι προσπάθησαν να σταματήσουν τον αγώνα του λαού μας;
5. Εξηγήστε τι ήταν το **“κέρφιου”**.
6. Φτιάχνω μια δική μου ακροστιχίδα με τις λέξεις: ΕΟΚΑ, ΑΓΓΛΟΙ, ΚΕΡΦΙΟΥ, ΑΠΟΙΚΙΑ, ΚΡΗΣΦΥΓΕΤΟ, ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ
7. Γράφω δύο συνθήματα που θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω σε μια διαδήλωση της εποχής της αγγλοκρατίας.

